

faaet sig paalagt en Mængde Arbejder, som det i mange af Kommunerne er svært nok at faa udført. Jeg kan saaledes ogsaa godt være enig i det naturlige i at give Sogneraadsformændene en Medhjælpssum, for at dette betydelige Arbejde kan blive udført paa forsvaerlig Maade. Jeg kan derimod ikke være enig i det Princip, som det synes, at Flertallet af det høje Ting hylde, nemlig at gøre Sogneraadsformændene til lønede Embedsmænd. Jeg kan ikke anse det for rigtigt, overhovedet at røre ved det Princip, hvorpaa Landkommunalloven betinget hviler, nemlig paa, at kommunale Hverv bør være Ures- og Tillidshverv, ikke Embeder. Jeg er ingenlunde af den Anskuelse, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nys udtalte, at der var grumme lidt Fare for, at det, at man gjorde Sogneraadsformandsstillingen til en lønnet Stilling, vilde medføre Konsekvenser i Retning af, at ogsaa andre kommunale Hverv skulde være lønede. Det er jeg ingenlunde sikker paa. Jeg tror tværtimod, at har man først lukket Døren op, er man først kommen ind paa Ekstraoplanet ved at lønne Sogneraadsformændene, vii det ikke vare længe, inden der bliver andre kommunale Hverv, der ligeledes ville trænge sig frem og kræve Løn. Den Ordning, man hidtil har haft, at Sogneraadene med Amtsrådenes Samtykke kunde hde et Beløb til Medhjælp til Sogneraadsformændene, har, saa vidt jeg kan skønne, i det hele og store virket tilfredsstillende. Jeg blev noget overrasket over den Udvikling, som det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Beentzen) gav af en Del mildest talt Løjerlige Fremgangsmaader paa dette Omraade. Det var jo i Virkeligheden en Slags Misbrug, thi det har jo vist ingen Sunde været Meningen, at noget saadant skulde kunne lade sig gøre, at man skulde kunne lade sin Hustru eller Karl eller Datter være Medhjælper og lade den paa-gældende Person opbevære Vederlaget paa den Maade, at man i Virkeligheden selv havde Indtægten deraf. Jeg blev som sagt noget overrasket over denne Skildring, thi det svarer ikke til det Kendskab, jeg har til kommunale Hvervs Udførelse. I de Dele af Landet, hvor jeg kender noget til den kommunale Styrelse, har jeg ikke set Eksempler paa den Metode, og jeg vilde da ogsaa anse det for forkasteligt, om det legaliseredes ved en ministeriel Skrivelse. Jeg finder derfor, at det Paalæg, som den ærede Indenrigsminister i Fjor gav, er fuldkommen i sin Orden. Jeg anser det for fuldkommen rigtigt, at det Beløb der paa lovlig Maade af Kommunekassen kan udredes til Medhjælp til

Sogneraadsformanden, ogsaa virkelig med-gaar til dette og ikke bliver en Art Løn, idet jeg som sagt ikke kan finde det rigtigt eller raadeligt at gaa til at oprette saadanne lønede Stillinger. Men der er jo for øvrigt ogsaa et andet Hensyn, som gaae vist ikke er afgørende, men dog ogsaa har sin Betydning, og det er Hensynet til selve Kommunekassen. Det vil jo medføre en ikke saa ringe Udgift for Kommunekasserne, hvis man vil gaa til det, som Lovforslaget fastsætter, thi det tør man vel nok anse som givet, at er det slaaet fast, at et Sogneraad kan votere i Løn indtil 25 Ore pr. Individ af Kommunens Befolkning, saa bliver Lønnen ikke lavere. Det kan man vel nok være enig om. Dette vil f. Eks. for Københavns Amtsråds-kreds, som jeg kender bedst, betyde, at medens der nu hdes som Medhjælp til de 18 Sogneraadsformænd et samlet Beløb af 12,445 Kr., saa vil det straks blive forøget til 15,209 Kr. Jeg skal indrømme, at den Forøgelse ganske vist ikke er stor, men paa den anden Side maa man vel huske, at de vanskeligste Administrationsforhold, vi have her i Landet for i alt Fald Landkommuner-nes Vedkommende selvfølgelig, og det af mange Grunde, ere i de Kommuner, der ligger omkring København, altsaa Kommunerne i Københavns Amtsråds-kreds. Det kunde vel i personlig Henseende være ret behageligt for mig, idet jeg i dette Øjeblik vilde faa en Gage af et Par Tusind Kroner som Formand for Gentofte Sogneraad, medens Medhjælps-summen hidtil har været 700 Kr., men jeg kan dog ikke stemme for det. I Københavns Amtsråds-kreds har det aldrig, saavidt mig bekendt, været nægtet en Kommune at udrede det Bidrag til Medhjælp til sine Sogneraadsformænd, de have forlangt, og af samtlige 18 Landkommuner hvoraf Amtsråds-kresen bestaar, hdes der for Tiden i Bidrag til Medhjælp for Formændene — det vil sige dog kun i de 16 af dem, de to mindste have ikke forlangt Tilladelse dertil og der hdes da altsaa heller ikke noget til Medhjælp — Beløb fra mindst 170 Kr. og lige op til 3,925 Kr. aarlig. For den, som faar det sidste Beløb, nemlig Sogneraadsformanden i Taarnby Sogn, som er en Kommune paa 16,924 Indbyggere, vilde Beløbet komme til at udgøre 4,231 Kr., hvis man følger Lovforslaget. Jeg er som sagt ikke stemt for et Forslag, der gaar i Retning af at oprette disse 1,069 nye Embeder, men jeg kunde derimod tænke mig, at man gif en anden Vej. Det er mig nemlig ikke ubekendt, at der giges i det mindste et Amtsraad her i Landet, der systematisk er imod at bevilge Sognekommuner Ret til at give Bidrag til Med-